

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 04 0 U 015552 24 Uvp 2
Sarajevo, 31.10.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija: Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Džerahović Emire i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja M.N. (sin M.) iz Č., naselja G.Č. bb, zastupanog po punomoćniku Jungić Čedomiru, advokatu iz Banja Luke, ul. Bulevar Vojvode Stepe Stevanovića br. 42, protiv akta broj: FZ3/2/2-31-2-45-5/24 (matični broj: ...) od 12.03.2024. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, Mostar, u upravnoj stvari ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, odlučujući o prijedlogu tužitelja za dopunu presude ovog suda broj: 04 0 U 015552 24 Uvp, od 27.09.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 31.10.2024. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Odbija se prijedlog tužitelja za donošenje dopunske presude.

O b r a z l o Ź e n j e

Presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 04 0 U 015552 24 Uvp od 27.09.2024. godine, uvažen je zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, te presuda Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 015552 24 U od 15.07.2024. godine preinačena i ova upravna stvar riješena, na način da se tužba uvažava, osporeno rješenje tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, Mostar, broj: FZ3/2/2-31-2-45-5/24 (matični broj:) od 12.03.2024. godine, se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovno rješavanje. Navedenim osporenim rješenjem tuženog je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Kantonalne administrativne službe tuženog u Zenici, matični broj: 1034328379 od 11.10.2023. godine, kojim se tužitelju ne priznaju prava iz invalidskog osiguranja.

Dana 23.10.2024. godine ovaj sud je zaprimio podnesak punomoćnika tužitelja, kojim u konkretnoj upravnoj stvari traži donošenje dopunskog rješenja o troškovima upravnog spora, prema troškovniku koji je sadržan u zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, a koji je uvažen navedenom presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 04 0 U 015552 24 Uvp od 27.09.2024. godine, s pozivom na odredbe člana 55. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa odredbom člana 192. stav 1. Zakona o parničnom postupku. Ujedno predlaže ovom sudu da pored troškova preciziranih u ranijem troškovniku, obaveže tuženog da tužitelju nadoknadi i trošak sastava ovog prijedloga za donošenje dopunskog rješenja o troškovima upravnog spora u iznosu od 600,00 KM, uz paušalnu nagradu u iznosu od 150,00 KM, prema važećoj Advokatskoj tarifi RS.

Ovaj Sud je na osnovu člana 55. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05), u vezi s odredbama člana 192. i 397. Zakona o

parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ispitao osnovanost navedenog prijedloga, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da je presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 04 0 U 015552 24 Uvp od 27.09.2024. godine (na koju se tužitelj poziva u navedenom prijedlogu), u konkretnoj upravnoj stvari ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, uvažen zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 015552 24 U od 15.07.2024. godine, te je ista preinačena i ova upravna stvar riješena, na način da se tužba uvažava, osporeno rješenje tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje, Mostar, broj: FZ3/2/2-31-2-45-5/24 od 12.03.2024. godine, poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovno rješavanje. Nadalje proizilazi nespornim da navedenom presudom ovaj sud nije odlučio o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka, preciziranih u navedenom zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke (od 13.08.2024. godine), a koji se odnose na: sastav tužbe po punomoćniku - advokatu u iznosu od 600,00 KM, uz paušalnu nagradu u iznosu od 150,00 KM; sastav zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke u iznosu od 900,00 KM, uz paušalnu nagradu u iznosu od 225,00 KM i trošak sudskih taksi po odluci suda.

Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. tog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak.

Odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 06 i 98/15) propisano je da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi sudske troškove, dok je odredbama člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku propisano da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci.

Prema citiranoj odredbi člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku proizilazi da se troškovi postupka dosuđuju prema načelu uspjeha u parnici, odnosno da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove. Međutim, kako su upravni postupak, a i upravni spor, specifični u odnosu na parnični postupak, to je zakonodavac u članu 55. Zakona o upravnim sporovima i propisao shodno, a nikako direktnu primjenu odredbi Zakona o parničnom postupku na slučajeve, pa tako i na naknadu troškova postupka, koji Zakonom o upravnim sporovima nisu regulisani. Kako je odlučivanje u upravnom sporu, na određeni način, nastavak upravnog postupka i kako se u istom ispituje zakonitost upravnog akta donesenog u upravnom postupku, to su u slučaju kada se u upravnom sporu udovoljava u tužbi i poništavaju upravna rješenja i predmet vraća na ponovno postupak, radi o slučaju koji je adekvatniji onom koji je propisan citiranom odredbom člana 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku, nego o slučaju predviđenom odredbom člana 386. stav 1. istog Zakona. Ovo iz razloga što će u situaciji kada se u parničnom postupku udovoljava tužbi ili se ista u cijelosti odbija doći do primjene odredbe člana 386. stav 1. citiranog Zakona, jer je u tom slučaju parnični postupak okončan, istina nepravomoćno i ako na istu odluku ne bude izjavljena žalba, tada ta odluka postaje pravomoćna i izvršna. Međutim u upravnom sporu je situacija drugačija, jer nadležni organi (nakon uvažavanja tužbe i poništavanja upravnog akta), moraju postupiti po odluci suda, pa je u konkretnoj stvari upravno shodno primjena člana 397. stav 3. Zakona o parničnom

postupku, kao što je navedeno, adekvatnija za primjenu u pogledu odluke o troškovima postupka.

Nadalje, naknada troškova spora i prema općim načelima Zakona o parničnom postupku podrazumijeva da se konačnom odlukom regulišu svi troškovi spora s obzirom na uspjeh u cjelokupnom sporu, a nikako prema uspjehu u samo nekoj od faza u postupku, sa jedne strane, a sa druge strane bilo bi i protivno zakonu presuđivati troškove spora po pojedinim fazama postupka. Kako se u upravnom postupku, a i u upravnom sporu, odlučuje o jednoj istoj upravnoj stvari, to se i o troškovima postupka može odlučivati samo nakon rješavanja te upravne stvari, a ne po pojedinima fazama u postupku odlučivanja. Ovdje treba posebno naglasiti da u slučaju udovoljavanja zahtjevu stranke u upravnom postupku, nadležni organi moraju odlučiti o troškovima upravnog postupka i to prema odredbama Zakona o upravnom postupku, dok u slučaju da su postojali i (kako prethodni tako i naknadni) sudski troškovi, tada stranka ima mogućnost da se obrati sudu sa zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, jer je upravna stvar u cijelosti okončana i u formalnom, a i u materijalno -pravnom smislu, dok o troškovima sudskog postupka nije donesena konačna odluka. Takav zahtjev se, u slučaju kada je stranka uspjela u upravnom postupku, može postaviti onom sudu koji je rješavao u nekoj od faza sudskoga postupka.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je našao da u konkretnom slučaju, u pogledu odluke o troškovima postupka okončanog navedenom presudom od 27.09.2024. godine, nisu bili ispunjeni citirani zakonski uvjeti za odlučivanje o naknadi istih, pa je primjenom odredbe člana 192. stav 2. Zakona o parničnom postupku, u vezi s odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima valjalo prijedlog tužitelja za donošenje dopunske odluke o troškovima postupka, odbiti kao neosnovan.

Zapisničar
Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.